

[Aksel Larsen.]

Kompetencespørgsmaal, vi maa have ændrede Regler for Forhandling og Bilæggelse af faglig Strid samt for Afstemning over Overenskomstforslag. I den Henseende gaar Arbejdsgiverforeningen konsekvent videre. I 1899 erkendte man fra Arbejdsgivernes Side aabent, at Formaalet med Storkampen var at faa skabt „Ro“ paa Arbejdsmarkedet; det var at faa sammensvejset De samvirkende Fagforbund, saa man derved fik lagt en Dæmper paa de faglige Konflikter. Nu gaar man videre og siger: vi maa sikre os, at Fagforeningernes Medlemmer mister den sidste Rest af Bestemmelsesret.

Og det er da ret typisk, at Arbejdsgiverforeningen selv stiller sig paa det principielle Standpunkt: den kvalificerede Majoritet for Forkastelse. Jeg tror, det er taktisk uheldigt, at Arbejdsgiverforeningen har gjort det; jeg tror, det vilde have været mere praktisk for dette Lovforslags Fædre, om Arbejdsgiverforeningen havde vendt sig imod dette, thi naar Arbejdsgiverforeningen stiller et Forslag om 75 pCt. Majoritet for Forkastelse af et Forligsmandsforslag, siger dette jo, at Arbejdsgiverforeningen er udmærket veltilfreds med Forligsmandsforslagene og ønsker dem gennemført, ønsker at gøre alt for at forhindre deres Forkastelse. Derigennem har vi Arbejdsgiverforeningens egne Ord for, at Forligsmand og Voldgiftsret opererer i deres Interesse og ikke i Arbejdernes.

Arbejdsgiverforeningen har i de sidste Aar med stadig stigende Styrke forlangt Kompetencespørgsmaalet løst. Det var et meget vigtigt Punkt i Overenskomsten af 31. Oktober 1928; der er blevet henvist til dette under Overenskomstafslutningerne 1931, 1932 og 1933; Lockoutvarselet 1932 var udtrykkeligt væsentligst motiveret ved, at man maatte have ændrede Afgørelsesregler blandt Arbejderne for paa den Maade at sikre, at Forligsforslagene blev vedtaget; og Forligsmanden har jo ogsaa ved sine Forslag i disse Aar Gang paa Gang slaaet fast, at efter hans Undersøgelse er dette Kardinalspørgsmaalet: det er det store Stridsspørgsmaal, og derfor maa man altsaa arbejde videre for at finde en Løsning, ned-sætte Udvalg, gøre ham til Opmand o. s. v. Og da det alt sammen alligevel brast, da man ikke saa nogen Mulighed for at faa Fagforeningernes Medlemmer til at godkende saadanne Forandringer, saa opgav man Ævret og lod Staten træde til gennem Nedsættelsen af det statsministerielle Udvalg af 31. Januar, og dette er nu kommet

med sin Betænkning, paa Grundlag af hvilken Socialministeren har bygget denne Lov.

Saa er der naturligvis de mere sekundære Ting i Lovforslaget, hvoriblandt der ogsaa er enkelte, som man med Sikkerhed kan sige vil gaa igen, naar det bliver til Lov. Der er f. Eks. Forbudet imod Offentliggørelse. Det eneste, som Demokraten det ærede Medlem Hr. Rager havde at indvende, var, at det ikke var skarpt og omfattende nok, og det viser sig her som i alle Tilfælde, at det, der søges gennemført ved Loven, er det ærede Medlem Hr. Nygaards varmeste Ønsker som Leder af De samvirkende Fagforbund, Ønsker, som han blot ikke hidtil har kunnet faa efterkommet inden for Fagforbundene selv paa Grund af Medlemmernes Modstand.

Vi har i de sidste Aar haft en Del Afstemninger om Forligsmandsforslag, og naar disse er blevet forkastet, har man larmet op fra de ledendes Side om, at Aarsagen til Forkastelsen sikkert nok var, at Afstemningsresultaterne blev kendt, at Optællingerne fandt Sted i Fagforeningerne, at der blev agiteret i de øvrige Afdelinger med Forkastelsen, og saa fulgte de øvrige efter. Derfor saa man, hvorledes man f. Eks. ved Afstemningen i Smedeforbundet i 1931 forbød en saadan Optælling og forbød Offentliggørelse; det hele skulde holdes hemmeligt, indtil alle Stemmerne var samlet sammen paa Gl. Kongevej og Optællingen havde fundet Sted der.

Nu kommer Socialministeren med en Lov, som siger: eftersom jeg ved, at I aldrig faar Medlemmerne af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund til at godkende noget saadant, skal det nu staa i Loven, at Tingene skal holdes hemmelige, til Afstemningen er sluttet, og de, der vover at offentliggøre noget, skal straffes; og det ærede Medlem Hr. Rager tilføjer, at de, der vover at have en Mening om det i det hele taget, selv om de siger noget, der er forkert, de skal straffes, for der skal overhovedet herske fuldkommen Tavshed. Tendensen i et saadant Lovforslag er ganske klar; det er rettet ensidigt mod Arbejderne, og det er i det hele taget al den Slags Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Krag fortalte, at det var meget uheldigt med de mange ulovlige Strejker, der havde været siden Loven om Forbud mod — ja, den kaldes jo Loven om Forbud mod Lockout — blev vedtaget. Men det er ret paafaldende, at man beklager sig over, at der har været strejket under en Lov, som kun var en Lockout-Lov. Men jeg kan da betro det ærede Medlem Hr. Krag,